

UNGARISCHER SEELSORGEDIENST DER EVANG. KIRCHE H.B. IN ÖSTERREICH
AUSZTRIAI MAGYAR REFORMÁTUS LELKIGONDOZÓ SZOLGÁLAT

Wien 1., Dorotheergasse 16, Honlap: <http://reformatus.at/> E-Mail: bemaref@gmail.com,

Karvansky Mónika református lelkész, Tel.: +43 699 188 780 68, E-Mail: monika.karvansky@reformatus.at

„Hálát adunk Istennek mindenkor mindnyájatokért, amikor megemlékezünk rólatok imádságainkban, mert szüntelenül emlegetjük a mi Istenünk és Atyánk színe előtt hitből eredő munkátokat, szeretetből jövő fáradozásotokat és a mi Urunk Jézus Krisztusba vetett reménységeitek állhatatosságát, mivel tudjuk, Istentől szeretett testvéreink, hogy választottak vagytok.“ (1Thessz 1,2-4)

Kedves Testvéreink! Istentiszteleteink rendje 2021 nyarán:

**2021. június 20. du. 17 óra: Istentisztelet, Kiállításmegnyitó
Nyári vendégség a templomudvarban**

2021. július 25. du. 17 óra: Nyári istentisztelet

**2021. augusztus 29. du. 17 óra: Nyári istentisztelet
Új kenyér - Úrvacsora**

* * *

Mindenkit szeretettel hívunk és várunk alkalmainkra:

* Szeretettel várjuk a gyermekeket a gyermek-istentiszteletek alkalmára, melyet a templomi istentisztelettel egy időben tartunk a gyülekezeti teremben.

* A nyári hónapokban lelkigondozás, temetés, egyházi hivatalos ügyintézés igénye esetén a fenti elérhetőségeken keresztül a lelkipásztor elérhető.

* Keresztelővel kapcsolatos megbeszélés, család- és beteglátogatás a nyári hónapok folyamán is rendszeres, időpontok egyeztetése a lelkipásztorral személyesen vagy az ismert elérhetőségek valamelyikén.

AZ ISTENTISZTELETEK ALKALMÁN BETARTANDÓ ELŐÍRÁSOK

Az aktuális előírásoknak megfelelően tartjuk alkalmainkat, melyekről a templomban kihelyezett táblákon értesülhetnek. Kérjük a Testvéreket az előírások betartására!

FELHÍVÁS

Kedves Testvéreink, gyülekezeti tagjaink!

A keresztyén felelősségvállalás jegyében felhívjuk a Testvérek figyelmét gyülekezetünk támogatására. Továbbra is saját felelősségünk, hogy gyülekezetünk és szolgálatunk működését biztosítsuk, hogy Isten igéjét magyarul hallgathassuk és a gyülekezet közösségében magyarul imádkozzunk. A mellékelt befizető számlán várjuk és előre is köszönjük a gyülekezet működésére megajánlott önkéntes támogatást, Isten dicsőségére szánt adományokat. Lehetőség van banki utalással is gyülekezetünk számlájára küldeni a fenntartásra szánt hozzájárulásokat:

**Bank Austria, IBAN: AT18 1100 0095 2356 0200; BIC: BKAUATWW
Ungarischer reformierter Seelsorgedienst in Österreich; „Spende/2021”**

Köszönjük az eddig nyújtott anyagi támogatást, valamint minden olyan szolgálatot, melyet közösségünk építésére kaptunk.

***Minden kedves Testvérünknek áldott nyári hónapokat,
jó pihenést, testi-lelki feltöltődést kívánunk!***

Bécs, 2021. június 16-án

A gyülekezet vezetősége

MEGHÍVÓ

**FLAMICH JUDIT, fiatal magyar
festőművész *BÉCS ARCAI* című
kiállítására a Bécs-Belvárosi református
templom gyülekezeti termébe**

**Ezúton szeretettel meghívjuk Önt és kedves hozzátartozóit a kiállítás megnyitójára
2021. június 20-án 17.30 órai kezdettel - a nyári istentisztelet után -
a Bécs-Belvárosi református templomba (Dorotheergasse 16. 1010 Wien).**

**Az ünnepséget megnyitja: Dr. Orbán Krisztina
Magyarország Bécsi Nagykövetsége képviselőjében.**

A megnyitó után a templom udvarában rendezett fogadásra is szeretettel várjuk, ahol lehetőség nyílik a festőművésszel való találkozásra.

AZ ÉLETEGYSZERŰSÉG TELJESSÉGE, AVAGY A PRÉDIKÁTOR ÉLETKÍSÉRLETEI

„Ezt gondoltam magamban: Megpróbálom, milyen az öröm, és élvezem a jót. De kitűnt, hogy ez is hiábavalóság. ... Oktalan dolgokhoz fogok, hogy meglássam: jó-e az embernek, amit véghezvisznek az ég alatt egész életük során. Nagyszerű dolgokat alkottam: házakat építettem, szőlőket ültettem, kerteket és ligeteket létesítettem, és beültettem azokat mindenféle gyümölcsfával. Csináltattam víztárolókat... szereztem szolgákat... Gyűjtöttem ezüstöt és aranyat... szereztem énekeseket... naggyá lettem... Nem tagadtam meg magamtól semmit, amit megkívánt a szemem. Nem vontam meg szívemtől semmi örömet, hanem szívből örültem mindannak, amit fáradtsággal szereztem, hiszen ez volt a hasznom minden fáradozásomból. De amikor szemügyre vettem minden művem, amelyet kezemmel alkottam, és fáradozásomat, ahogyan fáradozva dolgoztam, kitűnt, hogy mindaz hiábavalóság, és hasztalan erőlködés, nincs semmi haszna a nap alatt. ... Mert mi jut az embernek mindabból, amit fáradtsággal szerzett a nap alatt, hiszen mindennap fájdalom és bosszúság gyötri, és még éjjel sincs nyugta szívének?! Ez is hiábavalóság! ... Nincs hát jobb dolog, mint ha az ember eszik, iszik, és jól él fáradtságos munkájából. De beláttam, hogy Isten kezéből jön ez is! Mert ugyan ki ehetik, és ki lehet vígan nélküle?

(Prédikátor könyve 2. rész válogatott versei)

Egy sokat tapasztalt bölcs szavai ezek az évezredek távlatából. A Prédikátor a mindenkori embert foglalkoztató örök kérdésre keresi a választ. De nemcsak keresi, meg is találja és tanácsol bennünket, a 21. század embereit a régmúlt idők bölcselője. Első hallásra talán egy hencegő, gazdagságától és a jólétből megvakult ember kijelentésének tűnhet ez a beszámoló: neki mindent szabad, ő mindent megengedhet magának! Pedig sokkal több van ezek mögött az igék mögött, mint azt első hallásra gondolnánk! Nem a hedonista, olcsó örömök megelőjével van itt dolgunk, hanem egy kísérletet végző bölcselővel, aki levonja a konklúziót és eredményként közli azt, útmutatóként hagyja az utókornak is.

Kereste a boldog élet titkát, mint mi mindannyian. Nincs olyan ember, aki ne keresné a boldogságot és nem szeretné megélni az élet örömteljes oldalának szépségeit, és ebbe mennyi erőt, időt fektet, mennyi mindent feláldoz az életboldogság keresésének oltárán. Ha a végleteket nézzük, akkor azt is meg kell állapítanunk, hogy sajnos ez a boldogságkeresés és örömhalmozás sokszor az élet csődjéig, a kiüresedésig, a tékozló fiú lerongyolódásáig vezethet. Talán az emberek többsége nem is tudja olyan bölcsen értelmezni ezt, mint a Prédikátor, mégis érzi, átéli, hogy mindez hiábavalóság, mindez az üresség érzetét kelti benne.

A Prédikátor az élet minden területén kereste a boldogságot, a testi és lelki örömeiben, az alkotásban, a vállalkozásban, az építésben, a művészetekben, a bölcsességben. Mindehhez rendelkezésre állt számára egy olyan eszköztár, ami a legtöbb embernek nem. A sok területen végzett kísérleteihez, ma talán úgy mondanák, hogy projektjeihez rendelkezésre állt pénz és vagyon, gazdagság és kincsek minden mennyiségben. Tehát volt miből kísérletezni és kikutatni az eredményt, olyan méretekben is, amire az emberek többségének nincs lehetősége. A kísérletek eredménye, a konklúzió pedig mindig ez volt: **„De amikor szemügyre vettem minden művem, amelyet kezemmel alkottam, és fáradozásomat, ahogyan fáradozva dolgoztam, kitűnt, hogy mindaz hiábavalóság és hasztalan erőlködés, nincs semmi haszna a nap alatt.”** Váci Mihály *„Valami nincs sehhol”* című ismert verse jutott eszembe, amikor a Prédikátor könyvének ígeit olvastam:

„Süvítének napjaink, a forró sortüzek,

Valamit mindennap elmulasztunk.

Robotolunk lélekszakadva, jöttévön,

S valamit minden tettben elmulasztunk...

Hiába verekszünk érte halálíg: ha miénk is,

A boldogságból hiányzik valami.

Jóllakhatsz fuldoklásig a gyönyörökkel,

Az életedből hiányzik valami.

De már reánk tört a tudás: - Valami nincs sehhol!

S a mi dolgunk ezt bevallani,

S keresni azt, amit már nem szabad

Senkinek elmulasztani.”

Ezt tapasztalta meg több ezer évvel ezelőtt a Prédikátor is a nagy életkísérletek eredményeként: csak részben teljesedett ki, csak osztályrészt kapott az örömből és az élet értelméből. De a teljességet, a vágyott 100 %-ot nem érte el, hiába küzdött érte, hiába tett meg mindent, mégis mindig *„hiányzott valami...”*. A bölcsesség, a megszerzett tudás is arra vezetett, hogy az értelem szintjén is nyilvánvalóvá vált számára a negatív eredmény.

Mámor, birtok, vagyon, pénz, kincsek, művészet, szerelem – kicsiben és nagyban kívánatos a mindenkori ember szemében. Mindezek elérése olyan hatalom az ember vágyakozásában, hogy ezért képes keményen dolgozni, kimerülésig fáradni, kompromisszumot kötni ott is, ahol nem kellene. Csak azért, hogy ebből a teljességnek vélt örömből minél nagyobb része lehessen. De mégis úgy érzi, hogy amit megkaphat, elérhet így, az mégsem elég, nem hozza el számára a vágyott megnyugvást, a békességet Hiszen, amint megkapott valamit, rögtön újat, mást, többet akar, és újra kezdődik az ördögi kör, a küzdés azért, amiről azt hiszi, ezáltal lesz teljessé az élete. A teljesség elérése hiányában tompán csengtek az eddigi kísérletek végén a konklúzió, a következtetés szavai: *mindez hiábavalóság.*

Ezután folytatja a Prédikátor a további kutatást, hiszen a kitűzött célt még nem érte el. Most a fáradságos munka területén kezdődik az újabb kísérlet. Fáradtsággal dolgozott, amíg elérte azt, ahol tart, de ezen a területen sem találta meg a vágyott boldogságot. A rutinszerű feladatok ismétlődése, a nap naputáni hajtás sem hozta meg a kívánt eredményt. Túl az egyik feladaton, rögtön ott a másik, vagy akár több lép a helyébe. Ezután azzal a felismeréssel is szembesül, hogy amiért egész életében fáradozott, azt itt kell hagyni az utána jövőkre. Életének gyümölcsét más élvezi majd, aki ki tudja, hogy bölcsen él-e vele, vagy eltékozolja az ő egész életének fáradságos eredményét, megszerzett javait. Ez is csak a fájdalom, a hiábavalóság, a kétségek forrása.

A Prédikátor tanításában bölcsen rá akar mutatni arra, hogy milyen hiábavaló, törekeny és mulandó az élet. Azt a hiányzó valamit, vagy inkább valakit, ami mégis kitölti és teljessé teheti az emberi életet, így fogalmazza meg: **„Nincs hát jobb dolog, mint ha az ember eszik, iszik, és jól él fáradságos munkájából. De beláttam, hogy Isten kezéből jön ez is. Mert ugyan ki ehetik, és ki lehet vígan nélküle?”**

A Prédikátor itt az élet legalapvetőbb dolgairól beszél: evés és ivás, munka és család. Becsületesen és lelkiismeretesen megdolgozni azért, hogy a mindennapi kenyér közösségében részesülhessünk azokkal, akik számunkra a legfontosabbak. Mert nem az az elsődleges, hogy pompás fogadásokon, a legszebb ruhákba öltözve bájcsevegjünk sikereinkről, vagyonunkról, eredményeinkről. Az a legfontosabb, hogy áldást kérjünk a mindennapi munkánkra, és ezt az áldást megtapasztaljuk abban az asztalközösségben, amelyben osztozhatunk szeretteinkkel, ahol megoszthatjuk egymás örömét és bánatát, sikereit és kudarcait is. Ahol a szeretet kötelékében, a baráti jóindulatban megtapasztalhatjuk, hogy Isten áldása nyugszik életünkön, munkánkon, családukon, otthonunkon.

Az Isten ajándéka számunkra az élet, hát akkor maga az életünk napjainak öröme ne benne teljesedne ki? A mai világ elvárásai és az „*én mindent megérdemlek*” világában ez az „életegyszerűség” talán túl puritánnak, kevésnek tűnik. Ez így is lesz mindazok számára, akik tudat alatt, vagy tudatosan végigpróbálják azokat az életkísérleteket, amelyet a Prédikátor itt leírt nekünk. De milyen jó, hogy előttünk már itt állnak ezek az igék és tanácsolnak bennünket a földi élet teljessége elérésében, valós örömeinek megélésében. A pénz, a vagyon, a bölcsesség, a művészetek, a munka lehetnek áldásként is az életünkben, ha megfelelően sáfarkodunk ezekkel. Ha nem szakadunk el attól az életegyszerűségtől, amin Isten áldása nyugszik, és akkor mindezeket úgy tudjuk felhasználni, hogy mások javát és Isten dicsőségét szolgálja. Ha nem így teszünk, akkor mindez hiábavalóság, szélmalomharc, mert nem hozza el lelkünknek a békességet, az élet teljességének megélését. A mi életünk nem azért lesz teljes, mert ezt valamilyen eredményként elérhetjük. Láthatjuk a Prédikátor tapasztalatából, hogy ez a nagyon sok pénzbe került kísérlet minden téren kudarcba fulladt. Ezeket a kísérleteket a Prédikátor azért végezte el és az eredményt azért írta le, hogy mi ne arra fókuszáljunk, és áldozzuk fel az egész életünket, egészségünket, családukat, aminek az eredménye: a hiábavalóság.

Az életet Isten teszi teljessé, azzal, hogy megmutatja az élet egyszerűségének teljességét, megmutatja, hogy nem a földi javak és az emberi tudás, bölcsesség hozza el a várt kiteljesedést. Hanem a benne megtalált bölcsesség, a tőle jövő áldás, a Krisztusban felkínált örök élet. A földi élet boldogságát mennyei és örökkévaló távlatokig tágítja ki előttünk. És ezt a megtalált életértelmet és életboldogságot együtt élhetjük meg azokkal, akikkel a mindennapi asztalközösségben osztozunk, akikkel a fáradságos munka áldásait élvezzük, akikkel együtt imádkozhatunk Istenhez, megköszönve és hálát adva az élet minden szép ajándékáért. Ámen.

Ezúton kívánok áldott nyári hónapokat, örömteljes találkozásokat, testi-lelki feltöltődést a közeli viszontlátás reményében.

Dr. Karvansky Mónika, református lelkipásztor